

OŠ Josip Pupačić

1. Tonka Lelas, 7. r.

Probudih radosnu zoru, ja dječak, kad otvorih oči. . .

Probudih radosnu zoru, kad otvorih oči,
miluje me mladost dana i jutarnja rosa.
Cvrkuću ptice i priroda mi priča.
Priče što mi srce sluti, onu radost koju nosim.

Osokoljena idem dalje, u svijet se spremno dajem.
Moje misli i želje su sjajne, nose polet i sretne dane.
Život oko mene krijepi me i leptiri lete kao zvjezdice sjajne.
Priroda radosno klikće, bodri me i voli.

Kaže: Naprijed, neka te vihor nosi.
Neka te nose dani puni radosti i sreće, s prijateljima mojim nema veće moći.
Jaki smo kao šuma koja vjetru u oči gleda, strahu mjesta nema samo pogled s neba.
Dani radosti u mom srcu žive.
Moja se mladost sa mnom smije.

2. Anđela Čagalj, 8. r.

Nova zora

Noć je. Čekam da ponoć sat zakuca
kako bih te opet mogla sanjati.
Sklapam oči. Moje srce brže kuca.
Sjetim se noći ljetne
kad smo otišli zvijezde gledati.

Gasi se u meni plamen,
duša nemirna mir traži
među jugom i brodicama starim.

Sva moja sjećanja raspršila su se
u sjajne zvjezdice na nebu
Sunce se iza njih skriva,
čekam da uđe u moje srce.
Vani bonaca biva
Ono malo zrnce ljubavi
ostalo je u ljetu.

Nova zora počinje toplom riječi
s usana tvojih.
Dijete u meni probudi novu zoru, novu nadu
Otvorenih očiju sanjam kako se u pjesmi
djetinjstva gubimo još jednom.

Čekat ću te u kali sjećanja
morsku baladu i
novu zoru

3. **Stjepan Jerčić, 8. r.**

Probudih radosnu zoru

Snažna zraka sunca
i dječje lice.

Zori zatitra srce
u šarenilu boja.

Prizor bez greške,
tako divan!

U toj toploj paleti
dan se skrio,
a noći rukom
oči pokrio.

Ostale škole

Razredna nastava:

1. **Zara Gladović, 4. r.**

Jutro na plaži

Dječak gleda more kako valove miče,
Gleda zoru kako lagano sviće.

Kao nemirno dijete vjetar hući,
Kao da ga u toplo jutro nešto muči.

Galebovi razgovaraju pod sunčanim zrakama,
More u svojoj dubini upravlja algama.

Lepršavi pijesak vjetar raznosi,
Dječaci na plaži igraju nogomet i trče bosu.

Drvo masline poput zastave vijori,
Vjetar oblake nosi i školjke broji.

Dječaka plavim rukama doziva more,
On mahne suncu, oprost se od zore.

2. **Magdalena Nadilo, 4. r.**

Proljetna zora

Kad jutrom otvorim oči,
Poželim u cvjetnu livadu poći.
Vani, zorom, psa šćem,
Još pospana, polako se krećem.

Na livadi u zoru gledam cvijeće,
Moje srce je prepuno sreće.
Sunce se polako nebom diže,
Osjećam u zraku da proljeće stiže.

Proljetno se cvijeće u zoru budi,
Veselo čeka roj pčela i posjete ljudi.
Cvijeće miriše, trava se zeleni,
Takav se krajolik sviđa meni.

Zora u trenu, brzo prođe,
S jutrom se mimoide.
Uživam u svakom trenutku jutra,
Iščekujem ga s veseljem i sutra.

3. **Ida Jelušić, 4. r.**

Proljeće i ja

Probudile su me tople sunčane zrake.

Proljeće je došlo u moje selo
A s njim i vesele ptice.

Istrčala sam van, ugledala šareno cvijeće
koje je mirisalo u mom cvjetnjaku
kao duga poslije kiše.

Šareni, nježni leptiri letjeli su oko moga cvijeća,
a marljive pčelice zujale i skupljale pelud.

Vjetar je snažno ljuljao rascvjetane grane i raznosio cvjetni miris
koji me pratio na mom putu.

U zelenoj šumi skrivaju se životinje u krošnjama drveća
i uživaju u zlatnom suncu kao i ja.

Sunce me svojim zrakama mazi,
ptice me sa zanimanjem gledaju dok šecem po šumskoj stazi.

Umivam lice u bistroj vodi našeg potoka,
vjenčiće stavljam u kosu
i trčim sretno kroz proljeće.

Predmetna nastava:

1. **Jana Vančina, 7. r.**

„Probudih radosnu zoru, ja dječak, kad otvorih oči.“

(J. Pupačić)

Otvoriti oči, probuditi se kao dijete,
dohvatiti zoru kao san,
poći putem radosnih stopa dječjih,
uhvatiti sunce, otpustiti zvijezde.

Probuditi se kao dijete sa sjajem u očima,
probuditi se i rasti kao zrno sreće, u tmini svijeta.
Upaliti svjetlo u mraku
dovesti sunce namjesto mjeseca.

Otvoriti oči slijepih za ljepotu
i zamijeniti zvijezde nebeskim putnicima.
U zoru kraj sunca
preploviti modrinu na vati.

U suton kraj zvijezda dodirnuti mjesec
Zaspati u još poznatom
probuditi se u novom i nepoznatom.
Upoznaj radosnu zoru, ti dijete, kad otvoriš oči!

2. Julia Lisjak, 8. r.

Šumska čarolija

Kada šuma proviri iz tame
okićena bijelim biserima,
sva se sjaji, zima se ponosi,
i čeka da sunce svane
i uđe u njene grane.

Kad se sunce rano pomolilo
i crvene zrake raširilo
šuma već bijela nije,
već se više boja u njoj krije.

Oj, ljepoti od šumskoga jutra,
što učini od šume biserne?
Nestalo je prekrasnog bjelila,
a nastalo šarenilo boja.

Kad nju gledam, čudom se čudim
što je šuma darovala suncu.
Svaki biser svoje boje širi,
iz svakog po sedam boja viri.

Te ljepote što priroda stvara
ujutro rano i večeri kasne,
ne mogu slikari ni pisci
ostvariti slike tako jasne.

3. **Elena Marinić, 7. r.**

Probudih radosnu zoru, ja djevojčica, kad otvorih oči

Snovi su moji poput bajke,
mirisni krevet uređen od majke,
osmijeh mi na licu dok snivam,
nježno svoje tijelo pokrivam.

Ja djevojčica, kad otvorih oči
zatvaram vrata noći,
probudih radosnu zoru,
Sunce me pozdravlja na prozoru.

Pozdravljam more svoje
prekrasne plave boje.
Valovi ljube stijene,
barke su još snene.

Vjetar me miluje po kosi,
palmama vješto prkosi,
miris soli me umiruje,
radosno jutro osmijeh daruje.

Iskrena sreća to je,
kada se spoje nebo i more,
buđenje prekrasne zore
u očima najljepša slika to je.

Kada otvorih oči, ja djevojčica,
nasmiješena lica
probudih radosnu zoru
što ispraća noć na umoru.

Radovi na zavičajnom govoru:

1. **Ena Vlahek, 6. r.**

Sončeško

Da je vjutra zaron
Kokot zakukurikal
Sončeško se zbudilo
meseca spat stiralalo,
i sve zrake
po svietu poslalo.

Jedna je zraka maslačku prišla
z čmelicu veselu se zišla.
Druga se zraka oblacheku nije dala
Z njim se mujne pospominala.
Stara čriešnja se tihe zanjihala
Sončekova zraka nad njo je kihнула
I lati kak pahuljice rastirala.

Jedna se zraka v hoste zgubila
I se cvieteke mam je zbudila.
Još jedna na pot je krenula
poskrivečki mi ličeško podragala,
i prema bregima zelenim skrenula.

A zadnja, najmenjšesha,
Meni je po obloku poružila
V zorju bielu, ranu...
„Pucica ,otpri joči, zbudi se!
Sviet te čaka“
Potihem rekla je.

Rječnik: sončeško – sunce, vjutra zaron-rano ujutro, kokot-pijetao, zakukurikal – počeo kukurikati, zbudilo-probudilo, stiralalo-potjeralo, z čmelicu-s pčelicom, se zišla-se susrela, oblacheku – oblaku, mujne-malo, pospominala-porazgovarala, čriešnja-trešnja, lati – latice, v hoste-u šumi, zgubila-izgubila, se -sve, mam-odmah, poskrivečki-potajice, ličeško-lice, podragala-pomilovala, najmenjšesha-najmanja, po obloku-po prozoru, v zorju-u zoru, pucica-djevojčice, joči-oči, zbudi se-probudi se, potihem-tiho

2. Stipe Bartulović, 5. r.

Sni ukrašeni suncen

Sni ukrašeni suncen
otvaradu ponistre moga ditiinjstva,
sritni pogled leti za ticon u gnizdo,
pogled mira i zadovoljstva.

Kroz ponistru
prama vanka i unutra
gre život,
radosno iščekujen sutra.

Sni ukrašeni suncen
šajedu sritni pogled u zoru života.
Snivan let u daleke visine...
O, koja divota!

Međunarodna kategorija

1. Luna Blažak, 8. r.

Voljeti more

Sunce,
vjetar,
i šum mora
najdraži su mi osjećaji.
Ležim na plaži
dok me sunce grije.

Nema ljepšeg
od mirisa mora.
Miris sreće,
slobode
i opuštanja.

Toplo,
lijepo,
slatko,
sretno.

Plivam,
ronim,
spavam.

Uživam u tom osjećaju.
Ipak, nema toga uvijek.

Volim
more.